

8 K miesięcznie
z odsyłką

(bez odsyłki 7 K).

Prenumerata zamiejscowa w Czechach, Austrii, Niemczech, Węgrzech, Szwajcaryi 11 K.

Cena numeru **36 h**
pojedynczego

Reklamacje otwarte są wolne od opłaty pocztowej. — Redakcja nie zwraca i bezimiennych listów nie uwzględnia.

NAPRZÓD

Organ Polskiej Partii Socjalistycznej.

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu.

Redakcja i Administracja
Kraków, Dunajewskiego 5.
Telefon Redakcji Nr. 396.
Telefon Administracji Nr. 310.
Konto czekowe Nr. 140.256.
Fach pocztowy na listy Nr. 116.
Adres telegr.: Naprzód Kraków.

Dział inseratowy:
Grodzka 13, II. p. Tel. 1354.
Konto czekowe 910.

Ceny ogłoszeń: Za miejsce wiersza petitem 70 h, w nadesłanym 2 K. Głosy publiczne po 3 K za wiersz.

Zasady reformy rolnej

projektowane przez Związek Polskich Posłów Socjalistycznych.

Art. 1. Celem uzdrowienia stosunków rolnych wyżywienia społeczeństwa, usunięcia wyzysku na wsi, oddania ziemi w ręce ludu pracującego — państwo tworzy zapas gruntów z:

- dóbr, już dziś będących jego własnością oraz z majoratów;
- dóbr, należących do członków b. dynastji panujących lub członków ich rodzin;
- dóbr Rosyjskiego Banku Włościańskiego i Pruskiej Komisji kolonizacyjnej;
- dóbr martwej ręki;
- nierozparcelowanych dóbr poduchownych i poklasztornych;
- wywłaszczonych przez państwo dóbr prywatnych właścicieli ziemskich.

Uwaga: Wszystkie grunta należące dziś do właścicieli prywatnych, a przewyższające 100 morgów, przechodzą na własność Rzeczypospolitej bez wykupu.

Art. 2. Rzeczpospolita prowadzi gospodarkę rolną we własnej administracji na gruntach stanowiących własność państwa, lub też wypuszcza grunta w dzierżawę. Lasy, prócz drobnych obszarów, pozostają w wyłącznej administracji państwowej.

Art. 3. Rzeczpospolita oddaje grunta narodowe w posiadanie osobom i rodzinom z pośród ludności małorolnej i bezrolnej, które własnymi siłami obszar ten uprawiać mogą, gminom wiejskim i wiejskim, kooperatywom małorolnych i bezrolnych, oraz stowarzyszeniom społecznym, pod warunkiem, że zatrudnieni przez nie pracownicy rolni będą ich członkami.

Art. 4. Posiadacze ziemi narodowej płacą Rze-

czypospolitej czynsz dzierżawny, który podlega rewizji co dziesięć lat.

Art. 5. Posiadanie ziemi narodowej w zasadzie jest dożywotnie; rodzina posiadacza po jego śmierci ma pierwszeństwo do posiadania ziemi, o ile pragnie na niej pracować.

Art. 6. Posiadacze ziemi narodowej nie mogą jej ani dzielić, ani sprzedawać, ani odstępować. Mogą zaś zrzec się dzierżawy za wypowiedzeniem półrocznym.

Art. 7. Przy tworzeniu gospodarstw na gruntach państwowych rozmiar obszaru każdego gospodarstwa oznacza państwo, zgodnie z wymaganiami najracjonalniejszej gospodarki, oraz potrzebami ludności rolniczej.

Art. 8. Państwo okazywać będzie pomoc i opiekę wszelkim dążeniom posiadaczy gruntów narodowych, tak samo jak drobnych właścicieli prywatnych, celem podniesienia stanu gospodarki rolnej.

Art. 9. Państwo zabezpiecza byt wywłaszczonych, o ile oni pomocy państwa potrzebują.

Art. 10. Kredyt hipoteczny zostaje upaństwowiony.

Art. 11. Państwo ma prawo pierwokupu w stosunku do niewywłaszczonych własności rolnej.

Art. 12. Miastom i gminom nie wolno gruntów swoich sprzedawać.

Art. 13. Pracownicy rolni, nie będący samodzielni gospodarzami, pozostają pod ochroną prawa, które określa maximum ich dnia roboczego, minimum płacy, zarówno w gotówce jak i w naturze, pieczę nad ich mieszkaniem, opiekę nad wychodźcami, ubezpieczenia od choroby, nieszczęśliwych wypadków, w braku pracy, na starość, ubezpieczenie wdów i sierót i t. p.

szynowych, baterie armat, oraz nieprzeliczone tabory.

Na reszcie frontu rozbrajanie gromad dezertów ukraińskich.

Na Wołyniu w rajonie Rafajłowej i Czartoryska ożywiona działalność wywiadowczych patroli bolszewickich.

Na froncie wielkopolskim strzelanina i utarczki wywiadowców. Uzbrojone parowce niemieckie „Hindenburg” i „Hrabia Spoe” odbywają ćwiczenia na Wiśle między Gdańskiem a Toruniem.

Ze Służewa donoszą, że 2 czerwca w nocy Niemcy ostrzeliwali z armat Służew i Rożen. Na odcinku inowrocławskim słychać coraz częściej silną kanonadę.

Wszystkie siły czeskie na front.

Czeski blok socjalistyczny zażądał od minist. obrony krajowej, by czyniło wszelkie konieczne zarządzenia wojskowe dla wstrzymania posuwania się Węgrów. Komisja wojskowa przyjęła wniosek, by skierować natychmiast na Słowaczną wojska wszystkich garnizonów Czech.

SOKOLI CZESCY POD BROŃ.

Prezydium czeskiego Sokola wezwało wszystkich sokolów pod broń, by ratować położenie na froncie

Pogrom Czechów na Słowacznynie.

Prasa czeska woła z rozpaczą, że trzecia część Słowaczniny jest już w rękach węgierskich. Wojska węgierskie zajęły Koszyce i Iglo, przez co odcięli część wschodniej Słowaczniny. Ludność słowacka stanęła po stronie Węgrów (pomimo dawnego ucisku), przez co armia czeska znalazła się w rozpaczliwym położeniu. Nawet pułki czeskie, z wyjątkiem legionistów przechodzą na stronę Węgrów. Francuski generał Pelle oświadcza, że położenie Czechów jest bardzo poważne i że Węgrzy ustawicznie posuwają się naprzód.

Niezawista republika Prus zachodnich i wschodnich.

Berlin, 4 czerwca.

Biuro Wolffa donosi: W zachodnich Prusach są tendencje do utworzenia z Prus wschodnich i zachodnich aż po Wisłę samodzielnej republiki, przypuszczalnie pod prezydenturą biskupa warmińskiego. Rząd berliński wystąpi przeciw tym zdradzieckim planom z równą energią, jak przeciw republice nadreńskiej.

Traktat pokojowy z Niemcami nie będzie zmieniony.

Wersal 4 czerwca.

Dzisiejsze dzienniki poranne ogłaszają następujący półurzędowy komunikat:

Rada czterech w dalszym ciągu omawiała wczoraj niemiecki memoriał. Zapewniają, że prezydent Wilson obstaje przy nienaruszalności traktatu i że także Lloyd George wbrew wszystkim pogłoskom nie odstąpił od swego punktu widzenia.

Litwa i Ukraina dla Rosyi.

W „Echo de Paris” zamieszcza gen. Cherfils artykuł, w którym wywodzi, między innymi, że „ostatnia ofensywa polska winna poprawić wszystkie błędy popełnione przez koalicję na tym froncie”.

Granice między Rosją a Polską powinny być — zdaniem generała Cherfils — uregulowane później, gdy Rosya się odrodzi. Zaś Ukraina, Estonia, Kurlandia i Litwa winny do Rosyi powrócić (!!).

Polityka polska w Galicji wschodniej.

(Tel. „Naprzodu”).

Warszawa 3 czerwca.

Posłowie wschodnio-galicjacy już odwiedzili Głogów, uwolnione od ukraińskiego teroru. Wrócił np. z Galicji wsch. tow. Hausner, który obchodził zagłębienie naftowe, odbył zgrupowanie w Stryju, na którym entuzjastycznie wznoszono okrzyki na cześć b. premiera Monaczewskiego. Gdy się rozmawia z tymi posłami, widzi się jasno, jak korzystną jest dla Polski sytuacja we wsch. Galicji. Ludność (także ruska) straszliwie jest umęczona terorem i znęcaniem się ze strony ukraińskich „wojsk”. Wita gorąco Polaków. A wśród witających nie brak także żydów, którzy w wielu miejscowościach (Stryj) bynajmniej nie poszli za Rusinami, a w każdym razie stopniowo się od nich odwracali. I oto powstaje troska wielka, czy polska myśl polityczna potrafi wyzyskać tę chwilę korzystną czy też zostanie ona zmarnowana... Powstaje troska, czy napastliwa, szowinistyczna, zacierzwiona odrośnica nie rzuci zgubnego hasła odwetu na ludność ukraińskiej, hasła represyj, jętrzenia, prowokacyj... W ten sposób owa wyjątkowo korzystna chwila zostałaby zmarnowana, i na nowo zapali się Galicja wschodnia nienawiścią i gwałtem. Straszne były te miesiące jarzma ukraińskich „wojsk” i straszne udręki. Ale niech to nie zamąci nam spokojnego sądu! Obok Rusinów i z Rusinami będziemy żyli dalej — cokolwiek się stanie. I jeśli nastąpi plebiscyt, — czy mamy na ten wypadek odeprchnąć od siebie Rusinów? Jeśliby zaś nawet plebiscyt nie nastąpił, czy mamy organizującą się Polskę obciążać nowymi walkami na kresach? Czy wyrzyna takie obciążenie — zwłaszcza np. jeśli do Rusinów na wschodzie przyłączą się Niemcy na zachodzie? A wobec wielkiej Rosyi, imperium socjalistycznej, odbudowywanej przez Kołczaków i poparcia części Francuzów i naszej ende-

cyi — jak będziemy wyglądali na kresach w Galicji?

Chodzi więc o racjonalną politykę i polityków. Endek Zamorski rządzi na Śląsku, endek Skarbek działa w Galicji... czyżby zbankrutowani niedawno endecy nanowo zaczęli wyznaczać Polsce nowe krzywdy?

Chwila — nie wróci...

Cz.

Tarnopol zajęty na żądanie ludności.

Ze Lwowa donoszą o zajęciu Tarnopola. Doznało się ono na żądanie ludności Tarnopola, która nie wiedziała o wstrzymaniu kontrofensywy i podjęła zbrojne powstanie przeciw Ukraińcom, zdobywając połowę miasta. Równocześnie Ukraińcy zaatakowali wojsko polskie, znajdujące się koło Tarnopola, lecz zostali odrzuceni poza Tarnopol, przyczem ludność wezwiała wojska polskie do wkroczenia do miasta. Zdobyto olbrzymią ilość zapasów wojennych.

W walkach o Tarnopol wzięto do niewoli ponad 3500 jeńców, w tem 35 oficerów, 1 generała kilku pułkowników, zdobyto 89 karabinów maszynowych, 2 baterie armat, wszystkie tabory dwóch brygad ruskich, które walczyły przeciwko nam, tj. około 300 pełnych wozów i kilkadziesiąt kuchni polowych.

Pozatem zajęto w Tarnopolu samym miliardowej wartości składy amunicyjne, artylerzyckie, lotnicze, olbrzymie tabory kolejowe, pełne pociągi ewakuacyjne.

W mieście samym zajęto również jedno z ministeriów ukraińskich, inspektorat artylerji armii ukraińskiej i wielką ilość żołnierzy przynależnych do armii ukr.-rosyjskiej.

W walkach ostatnich, od Złotej Lipy do Tarnopola, dywizja pułk. Sikorskiego rozbiła do szczętnie cały drugi korpus armii ukr., biorąc do niewoli w ostatnich trzech dniach do 6 tys. nieuzbrojonych jeńców, w tem ponad 100 oficerów, zdobywając w polu z górą 120 karabinów ma-

Ostatnie szczegóły z Sejmu.

(Początek na str. 3)

WNIOSKI NAGLE.

Izba przyjęła nagłość wniosku p. Putki i tow. w sprawie otworzenia kredytu 20 milionowego (krocz.) na wykończenie rozpoczętych przed wojną i niewykończonych szkół w Galicyi. — Wniosek odesłano do komisji budżetowej.

Wicemarszałek zawiadamia, że sąd najwyższy unieważnił mandaty posłów Wojdyły, Starzyńskiego i Dymowskiego (ostatni dwaj z Lubelskiego — z powodu niegłosowania kilku gmin; poseł Dymowski należy do klubu P. P. S.).

O LIKWIDACYJĘ REPUBLIKI POZNAŃSKIEJ.

Odczytano potem wniosek nagły pp. Poniatowskiego (Tugutowiec), Witosa, Marka i tow. w sprawie rozciągnięcia jednolitej administracji państwowej na całe ks. Poznańskie. Według tegoż wniosku Sejm poleca komisji administracyjnej, aby w porozumieniu z posłami dzielnicy poznańskiej ułożyła plan przejęcia administracji w dzielnicy poznańskiej przez rząd republiki i w najkrótszym czasie przedłożyła Sejmowi odpowiednie wnioski.

W tej samej jeszcze sprawie odczytano wniosek pp. Adamskiego, Korfantego i tow. wzywający rząd, aby po ukończeniu pertraktacji z komisaryatem naczelnej rady ludowej przedłożył Sejmowi wnioski w sprawie przejęcia administracji wszystkich ziem polskich byłej dzielnicy poznańskiej.

Uchwalono naprzód większością nagłość i meritum wniosku p. Poniatowskiego a potem jednomyślnie nagłość i meritum wniosku p. Adamskiego.

P. Daszyński zapytuje, kto w chwili objęcia przez p. Moraczewskiego urzędowania, jako wicemarszałka ośmielił się krzyknąć: Do Niemiec, Do Berlina!

P. Marylski: Lecz p. Moraczewski przemawiał w Poznaniu po niemiecku.

P. Daszyński: To pan byłeś!

P. Marylski wchodzi na trybunę i chce mówić.

Powstaje ogromna wrzawa. P. Marylski schodzi z trybuny.

Wicemarszałek Moraczewski oświadcza wśród ogólnej wrzawy: P. marszałek Trąpczyński prosił mnie o oświadczenie w jego imieniu, że ponieważ mandat poselski, na mocy którego on dotychczas zasiadał w Sejmie, wedle ustawy o wyborach poznańskich wygasł a wybór jego jako marszałka był oparty właśnie na tym mandacie, składa swój urząd do dyspozycji Sejmu. Wobec tego zarządzam na jutro wybór marszałka.

P. Zygmunt Seyda prosi o głos.

Wicemarszałek: Głos ma p. Tabor w innej sprawie.

P. Tabor wchodzi na trybunę. Powstaje wrzawa. (Słychać okrzyki: Poseł Marylski ma głos). Nie pozwalamy mówić. Posłowie tłumnie pchają się ku trybunie marszałka.

Wicemarszałek: Odraczam posiedzenie, dopóki się panowie nie uspokojicie.

Po chwili wicemarszałek wraca i otwiera posiedzenie.

Zabiera głos p. Zygmunt Seyda: P. Daszyński żąda wyjaśnienia, jaki podkład miał okrzyk, który padł od prawicy i odnosił się do p. wicemarszałka. Kiedy p. Marylski chciał zabrać głos, aby dać wyjaśnienie, nie pozwolono mu na to. Wobec tego stwierdzam, że okrzyk ten miał jako podkład zajście faktyczne, że p. Moraczewski w Poznaniu ubiegał się w chwili obecnej, gdy stajemy do zażartej walki o nasze granice zachodnie, o głosy niemieckie. (Głos na prawicy: Hańba: Zawarł sojusz z Niemcami).

Wicemarszałek Moraczewski: Przewidywaliśmy konstatację, że przemówienie p. Seydy nie odnosiło się do formalnego prowadzenia obrad. Nie zdążyłem mu głosu odebrać i byłem w tem trudnym położeniu, że właśnie o mnie mówił, ale powinienem był mu głosu odebrać.

P. Maryan Seyda: To niesłychane, żeby p. Moraczewski w tej chwili przewodniczył obradom.

Powstaje wielka wrzawa.

P. Daszyński: Zapytywałem, do kogo odnosił się ów okrzyk. Dowiedzieliśmy się teraz, że odnosił się on do urzędującego marszałka. Zajął się on pochodzący stąd, że poseł Moraczewski odważył się kandydować w Poznaniu, nie pytając się o pozwolenie endecji, która uważa Poznańskie za swój folwark. Czy panowie sądzicie, że nie wolno się starać o głosy współobywateli, jeżeli są Niemcami? (Wrzawa, na prawicy: nie wolno). Jeżeli tak sądzicie, to ja jestem zupełnie innego zdania, a mianowicie, że republika będzie matką Polaków, Rusinów, Niemców i żydów, swoich obywateli w swoich

granicach. Z oburzeniem odpieram ten wybuch dzikości ze strony panów (Oklaski na lewicy).

Wicemarszałek: Tę samą uwagę, którą wypowiedziałem pod adresem p. Seydy, muszę wypowiedzieć pod adresem p. Daszyńskiego, że nie mówi do porządku, ale ponieważ nie przerwałem p. Seydzie, nieprzerwałem także p. Daszyńskiemu.

Korespondencje sejmowe.

Warszawa, 4 czerwca.

Przybyła już część posłów poznańskich. Do NZR. przybyło kilkunastu nowych posłów i teraz jest ich 32 (miast 17). Wystąpił z klubu NZR. Sosiński, natomiast zdobyli nsterzy dwóch księży — Maliwskiego i Dachowskiego. Na razie klub się trzyma razem, a poznańscy nZR. oświadczili, że solidaryzują się z dotychczasową taktyką klubu nZR.

Dziś w Sejmie dalszy ciąg dyskusji agrarnej. Przemawiał znany obrońca obszaradków Staniszkis. Imieniem mniejszości komisji (tzn. imieniem endecji i bliźniaków) stawia dwa wnioski, a to żąda: 1. skreślenia art. 6 rezolucji komisyjnej, to znaczy zniesienia określonego maximum posiadania (według rezolucji 60—300 morgów); 2. zmiany w § 7 rezolucji, który mówi o upaństwowieniu lasów wszystkich, z wyjątkiem gminnych i drobnych; Staniszkis imieniem endecji chce upaństwić tylko niektóre lasy, szczególnie ważne dla społeczeństwa.

Szanse poważnej reformy rolnej są minimalne. Po przybyciu poznańców, chyba tylko rozłom u ND. lub bliźniaków może zmienić sytuację. Przypominamy, że zresztą nawet uchwalenie rezolucji komisyjnej jeszcze niczego nie przesądza, gdyż dopiero na podstawie tej rezolucji mają być opracowane konkretne ustawy.

W związku z tem, wśród lewicy chłopskiej rozwija się poważna fermentacja: wśród tugutowców wzmaga się myśl nowych wyborów. Zapewniają oni, że nastroje chłopskie w Królestwie silnie się zmieniły i ogromnie przesunęły się ku lewicy.

Gz.

Sprawa rolna.

Warszawa, 3 czerwca.

Endecy prowadzą gwałtowną kampanię przeciwko wszelkiej większej reformie rolnej, godzącej w większą własność. Czekają pomocy nowych posłów z poznańskiego — tak dalece, że dziś chodzili pogłoski, iż prawica chciała przesunąć dzisiejsze posiedzenie aż do przybycia poznańców. Enludecja uderza głównie na § 4 rezolucji komisyjnej (ustalenie maximum, przy musowym wykup etc). Ziemianie zatapiają księgarń i Sejm swoją literaturą. Rzecz ciekawa, czy enludecy i bliźniaccy chłopci zdecydują się iść ze swymi przywódcami — przeciwko interesowi chłopstwa...

Napięcia wzrasta...

Gz.

Berlin wobec rządu republiki nadreńskiej

Dr Dorten, szef rządu nowej republiki nadreńskiej wystosował telegram do Scheidmanna z prośbą o zezwolenie na natychmiastowe odbycie wyborów do konstytuancy oraz o zezwolenie na udział przedstawicieli republiki nadreńskiej w rokowaniach pokojowych u boku delegacji pokojowej niemieckiej. Rząd niemiecki odpowiedział na to wytoczeniem procesu o zdradę stanu Dortenowi i innym członkom rządu republiki nadreńskiej. Dorten ukrył się.

KRONIKA.

Kraków, czwartek 5 czerwca.

PORZĄDKI MAGISTRACKIE. W pismach krakowskich ogłoszono komunikat o sprzedaży na Placu Jabłonowskich ryżu dla dzieci do lat 6-ciu i dla chorych osób. W komunikacie dodano wskazówki, że ryż można nabywać na stare legitymacje dodatkowe na pobór cukru, z uwagą, aby do miejskiego biura aprowizacyjnego nie zgłaszać się wcale.

Zachodzi więc pytanie, dla kogo ryż ten przeznaczony i kto skorzysta z tak dobrej sposobności nabycia tego artykułu, jeżeli legitymacje cukrowe dodatkowe, uprawniające do poboru ryżu, zostały w swoim czasie przez magistrat wycofane (nawet za podpisami oddających), a biuro aprowizacyjne miejskie zastrzega się przed kłopotem wydawania jakichkolwiek uprawnień. Naprzód wydane dodatkowe karty na cukier dla dzieci do lat 6, potem powiedziano ludności, aby karty zwróciła, bo wydaje się

cukier tylko do lat 2, więc osobno potrzeba się o to starać po biurach magistrackich, teraz znowu ogłasza się o wydawaniu ryżu do lat 6, ale legitymacji tych niema i wydawać nie potrzeba.

W tej sprawie interweniował tow. poseł Bobrowski i dostał z Magistratu zapewnienie, że karty na pobór ryżu, wydawać będą biura kart chlebowych, co będzie w pismach ogłoszone.

POGRZEB ŚP. FERDYNANDA FELDMANA odbędzie się w piątek 6 bm. o godz. 3 popołudniu z domu pogrzebowego na dworzec towarowy. zwłoki bowiem przewieziono będą do Lwowa. Kondukt pójdzie ulicami: Kamienną, Długą, Basztową pod gmach teatru gdzie wygłoszone będą mowy i pienta chóru, poczem uda się ulicą Basztową i Pawią. Ceremonia pogrzebowa we Lwowie odbędzie się w niedzielę 8 bm. Prezydium miasta przesłało wdowie kondolencje imieniem miasta. Dyrekcja teatru im. Słowackiego przesłała również p. Katarzynię Feldmanowej kondolencje, zawiadamiając o zgonie śp. F. Feldmana teatry i związku artystów w Warszawie i we Lwowie. Na gmachu teatru im. Słowackiego powiewa na znak żałoby czarna flaga. Nabożeństwo żałobne odbędzie się w sobotę 7 bm. o godz. 9 rano w kościele św. Krzyża.

DEFRAUDACYA W BANKU KRAJ. W KRAKOWIE. W sprawie defraudacji popełnionej w Banku kraj. w Krakowie w dalszym ciągu policja aresztowała oficera, który zbiegł i ukrywał się u znajomych poza Krakowem. W śledztwie przyznał się aresztowany do współudziału w kradzieży asygnat polskiej pożyczki. Podczas rewizji przeprowadzonej w jego mieszkaniu znaleziono część asygnat. Aresztowano dotąd Klimasównę, manipulatkę biurową i dwóch oficerów.

UZNIANIE. Dr Stanisław Eljasz Radzikowski, jak nam donoszą, otrzymał pismem Adjutantury Generalnej z d. 30 maja b. r. najwyższe uznanie Naczelnego Wodza za działalność na polu narodowym, to jest za założenie Konfederacji Chochołowskiej.

TOWARY DLA POLSKI ZA 9 MILIARDÓW. „Przegląd wieczorny” donosi, że udało się uczynić w Ameryce zakupy dla Polski za sumę 9 miliardów franków. Zakupione towary mają być bezzwłocznie wysłane do Polski.

O KLĘSZE GŁODOWEJ W GÓRSKICH POWIATACH Galicyi, zwłaszcza żywieckiem, obszernie mówił na wtorkowym posiedzeniu Sejmu tow. poseł Czapiński. Zobrazował groźny stan rzeczy, grozący katastrofą i rozruchami. Wskazał na spustoszenia wśród ludności przez tyfus i czerwonkę, na brak dowozu ziemniaków, na przerażający stan zasiewów i w ostrych słowach piętnował dotychczasową aprowizacyjną politykę rządu.

PRZEDSTAWIENIE AMATORSKIE. W limanowskiej rafinerji nafty, w dniu 31 maja grano dzieci robotniczych odegrało pięknie Baśń o Królowej Róży p. t. „Na tułaczce”. Kierownictwa i wyszkolenia młodych amatorów i amatorów podjęły się nauczycielki ze Sowlin pp. Gódziszewska, Gajdzianka i pp. Kuwikówny, za co im Komitet miejscowy P. P. S. składa serdeczne podziękowanie.

PIOTRKÓW DOMAGA SIĘ BUDOWY KOLEI. Zarząd Piotrkowa uchwalił podjąć inicjatywę obywateli miasta, domagających się akcji za przyspieszeniem i skutecznieniem zapowiedzianej przez rząd budowy linii kolejowej Kejno - Wieluń - Bełchatów - Piotrków - Opoczno i dalej na wschód. Podjęcie tej budowy ma odtąd znaczenie gospodarcze, bo jedynie kolej może ocalić Piotrków od grożącego mu upadku gospodarczego.

TYPUS W PIOTRKOWSKIM szerzy się zwłaszcza po wsiach, dalej w sposób niepokojący.

Imponujący wystawą i treścią niebываły pod względem wartości artystycznej obraz włoskiej wytwórni „Corona”

ZAMACH GADÓW

senzacyjny dramat w 5 aktach, ponadto ŚWIĘTO SPORTOWE FRANCUSKO-POLSKIE W LASSAY.

dalej Cwiczenia w obozie generała Hallera

oraz Cykl zdjęć z konferencji pokojowej

wystawia obecnie kinoteatr „Sztuka”, przy ul. św. Jana 6.

Ze Sejmu.

POZNAŃCZYCY NA POSIEDZENIU.

Warszawa. (PAT) Wczorajsze posiedzenie Sejmu otworzył wicemarszałek Bojko o godzinie 3:40 po południu, witając nowo wybranych posłów z Poznańskiego.

MINISTER, KTÓRY NICZEGO NIE PRZEWI- DUJE.

Po przejściu do porządku dziennego przystąpiono do rozpatrywania wniosku ministra skarbu o wypuszczenie dalszych 400 milionów marek polskich. Minister Karpiński zapewnił Sejm, że z końcem lipca albo z początkiem sierpnia przystąpić będzie można do konwersji marek na złote, gdyż dopiero w tym czasie nadejdą drukowane w Londynie i w Paryżu banknoty. Przy tej sposobności zaznaczył minister, że bezpodstawne są obawy, jakoby Berlin mógł nadal drukować marki polskie. Delegaci polscy, wysłani z rzemienia ministerium skarbu do Berlina, zniszczyli płyty litograficzne i litograficzne marki polskie. Protokół, spisany o zniszczeniu płyt, znajduje się w Warszawie.

Poseł Diamand wytyka ministrowi, że nie przewidział zwiłki, która nastąpiła w dostawie złotych i że przed konwersją wypuścił nowe marki polskie. Mowca zarzuca ministerium przemysłu i handlu, oraz aprowizacji, że w postępowaniu swoim przyczyniają się do podrożenia towarów. Ponieważ stronnictwo mowcy jest zdania, że polityka skarbową ministra Karpińskiego wprowadza nas w sytuację bez wyjścia, przeto głosować będzie przeciw odesłaniu wniosku do komisji.

W głosowaniu znaczną większością odesłano wniosek do komisji finansowo budżetowej.

DYSKUSJA NAD UNIEWAŻNIENIEM UMÓW ZAWARTYCH CO DO MAJĄTKU PAŃSTWA PRZEZ RZĄDY ZABORCZE.

Poseł Witos zdaje następnie sprawę o wnioskach, dotyczących ustawy w sprawie umów, zawartych przez rządy zaborcze, odnoszących się do majątku państwa, podkreślając konieczność ich unieważnienia.

Minister rolnictwa Janicki obsiaje przy żądaniu odesłania ustawy do komisji, dlatego, żeby ustawa nie budziła żadnych wątpliwości.

Poseł Steinhaus sądzi, że Sejm zbyt lekkomyślnie uchwała ustawę; wskazuje, że rząd austriacki nadawał prawa do poszukiwania ropy i wosku ziemnego. Nie można przedsięwziąć, którzy nabyli te prawa, narazić na wielkie straty.

Izba uchwała odroczyć decyzję do następnego posiedzenia.

Sejm przystąpił następnie do wartego punktu porządku dziennego, t. j.

DO DYSKUSJI NAD SPRAWĄ ROLNĄ.

Poseł Staniszkis (luendecya) oświadcza, że w komisji ujawniły się trzy wyraźne poglądy. Pierwszy socjalno demokratyczny, który idzie w kierunku upaństwowienia ziemi, drugi reprezentowany przez stronnictwo Piasta i grupę Wyzwolenia w kierunku dalszo idących ograniczeń wielkiej własności i trzeci jako pogląd mniejszości komisji rolnej (t. j. endecki).

To, co przedłożono Sejmowi, ma charakter uchwał, które mają być wskazówką przy układaniu ustaw rolniczych.

OŚWIADCZENIE REPREZENTANTA PPS.

Poseł Barlicki: Wojna okazała się najgłębszym przewrotem rewolucyjnym, wysunęła ona jako zasadnicze prawo wole ludu. Lud zaś żąda, aby w warunkach zupełnego bezpieczeństwa i w spokoju zapewnić pracy twórczej wolny i nieograniczony rozwój. O ten pamiętać należy, rozwiązując czy to sprawę rolną czy robotniczą, czy sprawę wolności obywatelskiej. Sądząc z przebiegu obrad komisji i ze względu na ugrupowanie Sejmu, obawiam się, że naprawa w dalszym stanie chronicznym ustawodawstwa rolnego nie rychło nastąpi. Kwestya rolna polega na tem, że wskutek nierówności stosunków prawno-własnościowych i wskutek niskiego poziomu kultury rolniczej, ziemia nasza nie daje społeczeństwu tyle korzyści, jakoby ono mogło od niej oczekiwać. Kwestya rolna jest węzłem gordyjskim, w którym się krzyżują nitki różnych interesów grup. Socjaliści dążą do zniesienia prywatnej własności, bo uważają zmonopolizowanie środków produkcji społecznej za niedopuszczalne. Socjaliści są zdania, że wielka własność prywatna jest zamaskowaną formą prawa wyzysku. Mowca krytykuje następnie przedłożony sejmowi projekt komisji. Sprawa rolna musi być rozwiązana przy uwzględnieniu dwóch zasadniczych postulatów: po pierwsze ani jednej wartości gospodarczej nie wolno nie bronić; po drugie nie możemy stworzyć pewnych grup uprzywilejowanych w sposób bolesny,

zahaczający o interesa innych grup społecznych. Tylko zasada unarodowienia ziemi odpowiada tym postulatom i duchowi czasu. Mowca odczytuje program P. P. S. reformy rolnej. (Okłaski na lewicy).

Następne posiedzenie odbędzie się jutro o godzinie 3 po południu.

Na porządku dziennym jest wybór marszałka. Dotychczasowy marszałek Trąpczyński, wychodząc z założenia, że mandat jego poselski (na mocy którego dotychczas zasiadał w sejmie) według ustawy o wyborach w Poznaniu, wygasł, złożył swój mandat w ręce wicemarszałka Moraczewskiego do dyspozycji sejmu. Wicemarszałek Moraczewski zarządził wybór marszałka na posiedzeniu najbliższem.

BURDA ENDECJA.

Endecy, czując sukurs, jaki im nadszedł z Poznania, „uczili” dzień pojawienia się tej odsieczy dzikim hałasem, wszczętym, gdy tow. Moraczewski, jako jeden z wicemarszałków objął przewodnictwo w Izbie.

PRZED DYMISYĄ TRZECH MINISTRÓW?

Do „Gońca” donoszą z Warszawy: Prawdopodobnie jeszcze przed upadkiem min. Karpińskiego przyjdzie do dymisji min. aprowizacji Minkiewicza oraz do dymisji ministra handlu Hąci. Temu ostatniemu szkodzą niesłychanie sprawa kopalni w Miedziance, pokazuje się bowiem, że pan minister Hącia zaniechał eksploatacji tej kopalni, która za czasów okupacji dzięki umiejętnej kierownictwu dawała oficie miedzi, ołowiu, a nawet i złota(?) w ilości 100 kg. rocznie, a nadto zatrudniała 1000 robotników. Dziś w kopalni tej skutkiem niedołęstwa pana Hąci funkcjonuje tylko jeden szyb i pracuje na niej zaledwie 100 robotników. Przypuszczają ogólnie, że pan minister Hącia po ujawnieniu tak wielkiego niedbalstwa nie będzie czekał na decyzję Sejmu, tylko ustąpi niebawem, własnowolnie.

Śmierć i chłosta dla paskarzy.

Warszawa. (PAT) Komisya prawnicza odbyła we wtorek i środę konferencję z przedstawicielami poszczególnych ministerstw, prokuratorji, sądu apelacyjnego, urzędu do walki z lichwą, nac. pol. Warszawy w sprawie zwalczania lichwy. Konferencji przewodniczył tow. poseł dr Zygmunt Marek, który przedstawił do dyskusji i opinii rezolucję, w myśl których ma nastąpić kodyfikacja ustawodawstwa przeciwko lichwie i przekupnym urzędnikom. Mają być utworzone sądy doraźne dla karania lichwiarzy i funkcjonaryszy państwowych, winnych przekroczenia swoich obowiązków. Postępowanie sądowe ma być uproszczone. Wyroki zapasć muszą w krótkim czasie, tj. w ciągu trzech dni. Areszt śledczy przeciwko lichwiarzom będzie przymusowy, a wyrok wydany przez sąd będzie wyrokiem ostatecznym i niezaczeplalnym. Dalej postanowiono wprowadzić dla wszystkich handlujących przymus fakturowy, również uczynić zależnym handel od specjalnego zezwolenia władz. Przekroczenie tych przepisów będzie karane na równi z lichwą. Poruszono dalej sprawę wprowadzenia organizacji społeczeństwa na tory legalnych norm prawnych dla przeprowadzenia kontroli i udziału w sądownictwie doraźnym. W przedmiocie kary wszyscy uczestnicy konferencji oświadczyli się za najwyższym wymiarem kary, a większość nawet za karą śmierci, oraz karą chłosty. Zasady te były przedmiotem obszernej dyskusji i wynik tej konferencji będzie przedmiotem posiedzenia komisji prawniczej, która we czwartek, tj. 6 bm. ma w tej sprawie przeprowadzić rozprawę wybrać referenta.

Kto nabeędzie 5% Polską Pożyczkę Państwową

zabezpieczoną całym majątkiem Państwa
przed dniem 1-go lipca 1919 roku
otrzyma

przy wymianie posiadanej jeszcze gotowizny
w rozmiarach nie przewyższających sumy przedstawionych
jednocześnie asygnat w tejże walucie

złotych polskich więcej
niż otrzymają ci, którzy przedłożą gotówkę do zamiany
bez okazania asygnat.

Asygnaty Polskiej Pożyczki Państwowej, jako kaucyje i wadya zamiast gotówki, są przyjmowane obecnie nie w 90%, jak dotąd, lecz 100% nominalnej wartości.

Walka pracowników kolejowych działu handlowego. o 8-godzinny dzień pracy i spoczynek niedzielny

toczy się z Krak. Dyrekcją kolei od chwili ogłoszenia dekretu o 8 godz. dniu pracy. P. Zborowski, który się zgodził na wprowadzenie 8-godz. pracy we wszystkich innych działach pracy kolej., wobec personelu działu handlowego odmowne zajmuje dotąd stanowisko. Kilkakrotnie wysyłane delegacje do Dyrekcyi nie odnosiły skutku, to też personal działu handlowego wbrew woli Dyrektora, który ignoruje rozporządzenia rządu, dekret o 8-godz. dniu pracy od dnia 19 kwietnia wprowadził w życie. Dyrekcya (p. Zborowski) nadal utrzymuje się w swem opornem stanowisku i faktu tego uznać nie chce.

W poniedziałek odbyło się zgromadzenie personelu działu handl. w obecności tow. posła Hausnera. Zagał je ob. Koson, podnosząc niezadowolone stanowisko dyrekcyi. Zabrał głos poseł Hausner, który oświadczył, że dziś w ustroju demokratycznym nie można, jak za czasów austriackich, wobec podwładnych występować w roli komanadanta! P. Zborowski nie zorientował się w tej zmianie ustroju i poglądów i staje się ofiarą austriackiego wychowania. — Mowca podniósł, nadzwyczaj korzystne znaczenie statutu Związku prac. kolej., który został zatwierdzony przez rząd. Statut daje związkowi wielkie prerogatywy, znosi rangi a czyni ze wszystkich pracowników. Statut nie zna rządów i rządzonych. — Jest to zasługa tow. Moraczewskiego. Przeciw Statutowi wystąpiła grupa urzędników z całą zaciekleścią, przeciwstawiając swój statut. Rząd wahał się, wreszcie statut Związku zatwierdził. Wściekłość, ogarnia biurokrację i kapitalistów, gdy widzą zapadający się stary system w gruzy! Polska, która budował rząd proletaryatu Moraczewskiego, jest demokratyczną Republiką i stare stosunki w niej istnieć nie mogą.

Polska oprzeć się musi na pracy i demokracji. Stworzyć trzeba warunki korzystne dla pracowników. 8-godz. dzień pracy jest wielką zdobyczą. Obowiązkiem dyrektorów, czy też przełożonych jest porozumiewać się z każdą grupą pracowników a nie narzucać im z góry rozkazów.

Obowiązkiem prac. kolej. jest poprzeć Związek zawodowy, który ugruntuje korzyści zawarte w statucie. Przyszłość kolei spoczywa w ręku Związku. Dbać trzeba, by praca była wydajną a pracownicy mieli zabezpieczone korzystne warunki. W końcu tow. p. Hausner przyrzekł w sprawie postulatów działu handlowego interweniować niezwłocznie w ministerstwie w Warszawie.

Socjalizm a komunizm.

„Upiór pojawił się w Europie, — upiór komunizmu”. — Od słów tych zaczyna się „Manifest komunistyczny” Marxa i Engelsa, który stał się niewzruszoną podstawą walki proletaryatu o wyzwolenie. I jeszcze do niedawna wydobył się dla każdego socjalisty wprost rzeczą niepojętą czynienie różnicy między socjalizmem a komunizmem. A jednak dzisiaj tak jest.

Nad przyczynami tego jak nad przyczyną rozłam w proletaryacie na partje większości i partje tzw. „komunistów” zastanawia się znany teoretyk socjalizmu z partji niemiecko-austriackiej Max Adler w jednym z artykułów tygodnika „Kampf”. Pierwszą z tych przyczyn było, według niego, niedopisanie i niemoc Międzynarodówki w chwili wybuchu wojny światowej. Pokazało się, że ten tak silnym i rewolucyjnym wydający się organ socjalnej demokracji nie był natchniony równie silnym duchem. Wskażemy tylko na to, że z szybkim rozwojem kapitalizmu w ostatnich 20 latach proletaryat zorganizowany zawodowo zyskiwał coraz lepsze warunki bytu, skąd w szerokich masach robotniczych powstało przypuszczenie, iż we własnym interesie należy popierać ekspansywną politykę burżuazji i własnego kraju. I to dążenie do polepszenia tylko położenia klasy robotniczej wewnątrz ustroju kapitalistycznego mogło być tem bardziej wysuniętem na pierwszy plan, ile że gospodarstwo wzmocnienie tejże jest nieodzownym środkiem do urzeczywistnienia socjalizmu. Zapomniano tylko, że nie można odłączać tego dążenia od rewolucyjnej myśli ostatecznego przewyciężenia ustroju kapitalistycznego, która to myśl przez identyfikowanie się z imperyalistyczną polityką gospodarczą ogromnie na szwank narazoną została. I to niedopisanie Międzynarodówki w

chwili wybuchu wojny wcale nie było wynikiem „zdrady przywódców” — jakby chcieli niektórzy — lecz tylko wyrazem faktycznego sposobu i kierunku myślenia szerokich mas robotniczych (tzw. socjalpatriotyzm).

Reakcją przeciwko temu kierunkowi było powstanie we wszystkich partiach krajów wojujących tzw. „lewicy”, której dążeniem było podtrzymanie rewolucyjnego ducha socjalizmu marxowskiego wbrew zakusom nacjonalistycznym i imperyalistycznym. Natomiast dążenie komunistów wywołuje tylko chaos i zamieszanie w umysłach robotniczych. Bo nie komunizm, który jest przecież celem wszystkich partii socjalistycznych, różni ich od większości, lecz droga, którą zdążają, droga rosyjskiej rewolucji, droga bolszewizmu. Nie w zasadniczych podstawach, lecz w taktyce tkwi różnica.

Drugą przyczyną tego rozłamu jest to, że gdy runęła potęga kapitalizmu i militarizmu, socjalizm powołany zostaje do władzy w chwili, kiedy nie może od razu sprostać zadaniom. — Było zawsze nadzieją klasy robotniczej, że urzeczywistniając socjalizm, przystąpi do sprawiedliwego podziału nagromadzonych pracą dóbr. Tymczasem w czasie wojny dorobek materialny i kulturalny społeczeństw poszedł z dymem. Dlatego musimy najpierw przystąpić do odbudowania gospodarstwa społecznego, choćby nas bolała dorywczość i powolne tempo w urzeczywistnianiu naszego ideału. — Utworzenie się w tej chwili odłamu „komunistów”, to tylko wynik braku cierpliwości i fanatyzmu. Może zyskują komuniści przez swe hasła na popularności u mas przez ich nieświadomość i małe wyrobienie — ale i tu jest tylko różnica taktyki a nie zasad.

Trzecią przyczyną, bez której może dwie pierwsze nie byłyby wystarczająco do rozłamu, jest ewentualna rewolucja bolszewicka w Rosji. — Adler wskazawszy, jak chłopci, którzy z początku przyczynili się do zwycięstwa bolszewików, zaspokoiwszy swój głód ziemi, opuścili potem ich obóz, wywodzi, że bolszewizm rosyjski starając się pozyskać proletaryat inteligentki i robotniczy, skupiony pod sztandrami umiarkowanych partii socjalistycznych, nie jest już tym

samym bolszewizmem z października 1917 r., lecz czemś o wiele umiarkowańszem. — Na robotników innych krajów podziałało zwycięstwo rosyjskiej rewolucji ogromnie. Przeczyli jednak jedno, że dyktatura proletaryatu utrzymuje się tam tylko terrorem, który godzi również w samą klasę robotniczą. Pewno, że zwycięstwo proletaryatu nie jest możliwym bez walki, ale musi nią być walka klas a nie bratobójcza.

Wszystko zatem co komuniści w agitacji podnoszą, a więc komunizm jako cel, walkę klasową jako środek do tego celu, zburzenie ustroju, opartego na podziale na klasy i t. d. — to wszystko są stare ideały socjalistyczne.

I ten właśnie wnosi się do wielkie zamieszanie w umyśle mas robotniczych, iż oddziela się dwa ściśle ze sobą związane pojęcia: komunizmu i socjalizmu, a natomiast łączy się dwa zupełnie różne pojęcia tj. komunizmu (który jest pojęciem zasadniczym socjalizmu) i bolszewizmu (który jest tylko pojęciem taktycznym).

Utopia bolszewizmu wyradza się w kult gwałtu, który burzy całą siłę przyciągającą ideę socjalistycznej. Hasło Marxa: budzenie politycznego i ekonomicznego uświadczenia jest pewnością środkiem do obalenia starego porządku, aniżeli bolszewicki terror. X.

Z życia partyjnego.

WIECZÓR DYSKUSYJNY urządza Komisya oświatowa krakowskiej Rady robotniczej w czwartek 5 b. m. w sali Związku stowarzyszeń robotniczych (ul. Dunajewskiego 5, II. p.) w kwestyi szkolnej. Zagają dyskusję tow. Bobrowska i Haecker. Ze względu na aktualność i ważność tematu tej dyskusyi zaprasza się usilnie wszystkich członków Rady robotniczej. Wstęp wolny dla ogółu towarzyszy i towarzyszek. Goście mile widziani. Początek o godz. 7 wieczorem.

DLA SEKCJI AKADEMICKIEJ P. P. S. odbędzie się w piątek o godz. 7 Dunajewskiego 5, oficyny prawe, II. p. wykład tow. E. Haeckera na temat „Światopogląd współczesny i jego geneza”.

Powszechny Tygodnik Informacyjny.

Redakcja i administracja: Kraków, Batorego 1.

W pierwszych dniach czerwca b. r. zacznie wychodzić w Krakowie pismo tygodniowe p. t. „Powszechny Tygodnik Informacyjny”, poświęcony poszukiwaniu oraz oferowaniu posad i wszelkiej pracy, kupnu i sprzedaży kamienic, domów i majątków, kupnu i sprzedaży wszelkiego rodzaju, wynajmu mieszkań i lokali, jak również wszelkim informacjom.

„Powszechny Tygodnik Informacyjny” wysyłany będzie najwcześniejszymi pociągami do wszystkich miast, miasteczek, gmin i folwarków w całej Polsce.

Ceny ogłoszeń:

za słowo 20 h, pierwsze słowo tłustym drukiem 40 h, ogłoszenia większych rozmiarów: wiersz jednoszpaltowy 40 h, paski 10 wierszy na szerokość całej strony K 10—.

Ceny prenumeraty:

rocznie z wysyłką K 19'20, półrocznie K 9'60, kwartalnie K 4'80.

Należytość za ogłoszenia i prenumeratę z prowiny należy przesyłać przekazami pocztowymi pod adresem Administracya „Powsz. Tygodnika Inform.” — Kraków Batorego 1.

!! WAŻNE !!

Wszystkie ogłoszenia, nadesłane do jednokrotnego zamieszczenia w numerze pierwszym „Powszechnego Tygodnika Informacyjnego”, zamieszczone będą w miarę miejsca w czterech następnych numerach.

Kaszel, chrypkę, duszność

usuwają

„Belgijskie pastylki” z kogutkiem
aptekarza A. Gąseckiego z Warszawy.
Sprzedaż w aptekach i drogueryach.

TASMY NICIANE NA SZNUROWADŁA
(wyrób krajowy polski)
SPRZEDAJE HURTOWNIE
firma

E. OSTASZEWSKI i E. MAYER
generalne zastępstwo FABRYKI z ŁODZI dla Galicyi
Kraków, Rynek gł. 5.

L. 40566/1918. B. b.
Kraków, dnia 7 maja 1919.

OGŁOSZENIE.

Magistrat miasta Krakowa podaje do powszechnej wiadomości, że Gmina miasta Krakowa ma do sprzedania parcele na gruntach pofortyfikacyjnych między przedłużoną ulicą Długą a ulicą Krowoderską i między przedłużoną ulicą Smoleńską a ulicą Zwierzyniecką. Dla domów, które będą zbudowane na wyżej określonych gruntach, przysługują ustawowo 18-letnie ulgi podatkowe.

Szczegółowy wyciąg z uchwały Rady miasta z dnia 28 marca 1910, 6 maja 1912 oraz 24-go kwietnia 1918, dotyczących dalszych ulg, oraz warunków zabudowania, został wywieszony na tablicy urzędowej w sieni od strony kościoła O. O. Franciszkanów w głównym gmachu Magistratu. Odbitki z wyżej wymienionego wyciągu, jak również plany gruntów, przeznaczonych na sprzedaż, są wyłożone w biurze Budownictwa miejskiego Oddz. B, pokój Nr. 21, gmach Magistratu, III piętro, wejście od ulicy Poselskiej do przeglądnienia w godzinach urzędowych od 10—11 codziennie.

Podania z wyszczególnieniem numeru i położenia parceli, oraz ceny oferowanej w słowach i liczbach, należy wnosić w opieczętowanych kopertach do Budownictwa miejskiego Oddz. B. na ręce naczelnika tegoż urzędu najpóźniej do dnia 25 czerwca 1919 r. Do podania ma być dołączony kwit kasy miejskiej na wadium, które kupujący złoży w wysokości 5% ofiarowanej ceny kupna.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

POT i niemła WON
z nóg, rąk i pach zapobiega powszechnie znany
i znakomicie usuwa
„SUDORYN”

w pudełkach z siłkiem
wyrobu farmac. labor. „Ap. KOWALSKI” w Warszawie.
Sprzedaż w aptekach, składach aptecznych i perfumeryach.
Sposób użycia dołączony do każdego pudełka.

Ostrzeżenie! Środki podobnych nazw odrzucać jako naśladownictwa

BACZNOŚĆ ROBOTNICZY DZIELNICY DEBNIKI! We czwartek 5 czerwca o godz. wpół do 7-mej wieciborem odbędzie się w ogrodzie p. Bergera (koło mostu) publiczne zgrupowanie, na którym będą omawiane bardzo ważne sprawy. Przybędzie licznie. **Komitet dzieln. PPS.**

POSIEDZENIE WYDZIAŁU GRUPY MURARZY odbędzie się w piątek dnia 6 czerwca o g. 7 wieczór. Obecność wszystkich konieczna. **Lapiński.**

STARANIEM KOMITĘTU P. P. S. odbędzie się w niedzielę dnia 8 czerwca b. r. w Borku Fałęckim w parku Libana **FESTYN LUDOWY.** Program nader urozmaicony. Między innymi: Przedstawienie, kabaret i t. p. Początek o godz. 2 popołudniu. Wstęp 2 kor. Czysty dochód przeznaczony na budowę domu robotniczego.

Adwokat Dr Edmund Segel

prowadzi kancelaryę adwokacką
w Białej koło Bielska
przy ul. Główniej L. 5.

W SZCZAWNICY ordynuje jak dawniej
lekarski zakładowy

Dr. Kalikst Włyński

WIEDEN
III. Ungargasse 59-61
MEBLE STYLÓWE
ZWYCZAJNE
LUDÓWE

KINO „OPIEKA” Jeszcze jeden dzień tylko można oglądać słynną artystkę Lotte Neumann z jej znakomitym partnerem Brunonem Kastnerem w dramacie towarzyskim pt. „Małżeństwo Loli” wyświetlanym w Klinie „Opieka”. Miła komedia „Jaś i Małgosia” dopełnia program.

„Górka” Towarzystwo akcyjne Fabryki cementu w Sierszy

placi za kupon nr. 7 za rok 1918

K 14'—

t. j. 7% dywidendy, począwszy od 1. ozerwa b. r.

Kupony płatne są w kasie Towarzystwa lub w Banku przemysłowym dla królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim we Lwowie, względnie tegoż oddziałach w Krakowie, Drohobyczu, Krośnie, Borystawiu, Lublinie i Dąbrowie górniczej.

ŚWIERZBĘ

szybko i radykalnie usuwa maść z kogutkiem aptekarza A. Gąseckiego z Warszawy. Nie plami białej i ma przyjemny zapach. Żądać w aptekach i drogueryach maści od świerzby

zawsze z marką „KOGUT”.

Kowala zdolnego
w kuciu wozów, wózków ewentualnie powozów, najchętniej kawalera z mieszkaniem i wiktem potrzebuje zaraz pracownia kołodziejska i kowalska W. Drozda w Nowym Targu. Zgłoszenia listowne z podaniem warunków.

Poszukuję do dwojga osób

na wyjazd do Królestwa osobę umiejącą dobrze gotować i znającą się na gospodarstwie. Tylko osoba dobra, pełna ufania utrzyma się stale i będzie dobrze traktowaną. Zgłoszenia zaraz: ul. św. Teresy 10, I p. naprzeciw schodów. Zgłosić się popołudniu od 2.

Szewcy
tylko pierwszorzędną robotnicę znajdującą zaraz stałe zajęcie za dobrem wynagrodzeniem. Zgłoszenia: Wilk, Wawrzyńca 7.

Fabryka pierników
poszukuje zdolnego czeladnika lub cukielnika obeznanego z wyrobem pierników. Zgłoszenia osobiste: Kremerowska 14, III p., drzwi L. 9.

Poszukuje się kilku **dozorców nocnych**

za stałą pensją miesięczną. Zgłoszenia: Rynek gł. 22, I p.

Poszukuję uzdolnionych **damskich krawców** za dobrem wynagrodzeniem. Wiadomość: Grodzka 26, II. p.

Dom drewniany,
ładny, ze stajnią, stodołą, całym nowym, w pobliżu stacyi kolejowej, do sprzedania, niedrogo, u P. Wyszkowskiego, wieś Królówka raska, poczta i stacya kolej. Ptarszkowa koło Nowego Sącza.